вече бѣше минала." Горкитѣ! невинни хора, като че ги е вързла вода потарицѣ, и като че не можеха да си прѣсъмнатъ зала-зимъ. Този който или служение не толкал-ко почувствува тѣзи думи. Лицето му като восъкъ стана, изгледа ме, като умолително, само че ми продума, и ми се исповѣда, че е доволно тъгъ, което изхарчвъ. Тъй като че съм разказалъ и действително, Христо Доновъ бѣше изманенъ, че и днесъ се ще дето се не стигна, увѣренъ съмъ като въ двѣ и двѣ четири.

Като отидохме въ Търново, показаха ни на кмета г. Х. Савва — Х. Дончевъ Кметъ. Човѣкъ разуменъ макаръ и чорбаджия, но въ неговия характеръ срѣщнахъ добросъвѣстността. Той изглеждаше да говори. Сиянъ му, можеше много благородно твърдѣ радушно ни посрѣщна, разказа ни: каква мъки тѣ ли срѣщатъ противъ насъ чорбаджиитѣ, ако видятъ че тѣй явно се налитаме и изобличимъ тѣхнитѣ незаконности, казаха: "Ще приготвимъ хатигоръ въ Полицията до 400 [illegible] за да ни нападнатъ